

L'Avenc

ANY I

NÚMERO 7

de la Garrotxa

Portaveu de la Unió Nacionalista Catalana

Son col·laboradors tots els socis d'aquesta entitat

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
UNIO NACIONALISTA CATALANA
BANYOLAS

Banyolas 20 de Mars de 1910

Surtirà els diumenges
Els originals no s' retornen

Laboremus

Solidaritat. Aquell jorn gloriós que vegé la ciutat de Barcelona, va ésser l' aubada de las venturosas eleccions de Diputats a Corts guanyadas a Catalunya pels catalans; ab aquelles eleccions rebé 'l caciquisme una ferida mortal, y la Nacionalitat Catalana obrí'l camí que devia portarla á la veritable regeneració política, no sols de Catalunya, sino que per propagació á las demás regions, la del Estat Espanyol. Mes per dissort, dins la mateixa ciutat de Barcelona, las ambicions de uns y las envejas d'altres, mogudas pels polítics d'ofici, sostingudas per personas de sentit moral pervertit y afiansadas per una munió de forasters que vénen á menjar el pá á Barcelona sense apendre á ésser catalans, varen desfer aquella Solidaritat, donant per primer funest fruit l'elecció del Diputat qui marxá á América, després de sembrar la llevor de la Setmana trágica.

¡Pobra Barcelona! Destruïres la Solidaritat, y els incendis, robos, assassinats, profanacions, etc. no han sigut prou motiu perque els bons barcelonins la tornessin á reconstituir: casi be estic per creure que la Solidaritat, mes que els barcelonins, la va fer en Salmerón: els barcelonins mereixen la tiranía den Lerroux: en aquell Paralelo, pestilent lloch de corrupció y disbauxa, s'alsa 'l trono del seu Amo y Senyor.

**

Solidaritat Catalana. Sortosament la Solidaritat mai s'ha dit barcelonina, y avuy mes que mai deu anomenarse catalana. A Santa Coloma de Farnés, al proclamá per candidat á D. Joan Ventosa, la Solidaritat demostrá sa existencia tan entusiasta y poixanta com en els millors temps. En els districtes en que hi

entren els pobles de la Garrotxa, també conserva sa poderosa influencia per agermanar á tots els republicans, tradicionalistas y monárquics constitucionals, que desitjan el benestar moral y material de Catalunya: tornarem á donar nostres vots á 'n Salvatella, Bofarull, Llosas y Torras, car han demostrat que saben ser Diputats del Districte y per el Districte: sempre que 'ls hem necessitat han vingut; sense demanarlshi har, vingut á donar explicació de son comés com verdaders representants nostres, parlan nostra llengua, son fills de nostra terra, coneixen nostras necessitats, y senten un entranyable amor per Catalunya. ¿Que mes podem desitjar?

**

Cumerisme. Encara que aquí no hi hagin arribat (ni mai que arribin) las perniciosas ensenyanses de la «Escuela Moderna», que tan fatals resultats ha donat, no mancará un grapat de desgraciats capassos de vendre el seu vot, ja sia per tres pessetes com una despreciable... hetaira, ja sia per un got de ví ó un plat de llanties com un afamat que busca algún favor oficial; ab aquets migrats vots, podrá contar el candidat *cunero* que vinga á presentar sa candidatura en els districtes de Torroella, Figueras, Vilademuls y Olot.

No es que creiem que la comarca de la Garrotxa siga la que disposa dels quatre districtes esmentats: però estem segurs que las comarcas veinas en las quals hi ha las mateixas necessitats, desitjos y esperansas que en la nostra, tornarán á donar llurs vots an els quatre catalans que tan bé s'han portat fins al estat present. Mentres ab sa elocuencia, ab sa activitats, sobre tot ab son entranyable amor á Catalunya, vagin mostrant que son *bons Diputats*, nosaltres els demostrarem que som *bons electors*.

Un altre temerari

La Lucha, de Girona, orgue oficiós del govern civil doná la setmana passada la noticia de la presentació de don Juli Fournier, jutje de primera instancia d' Arenys de Mar, com a candidat a Diputat a Corts per aquest districte. El diari d'en Canalejas deia qu'el senyor Fournier, anc que's presentés ab el carácter de conservador, era el candidat ministerial, l'encasillat del govern d'en Canalejas.

La nova l' han reproduída tots els diaris de Barcelona, afegintli algun d'ells qu'el senyor Fournier ademés d'esser actualment jutje d' Arenys es gendre futur del governador civil de Barcelona; que s'havía tractat d'insquibirlo en el districte de Valls y no havent volgut aquest servir de bressol, malgrat l' apoi decidit d'en Salvador Canals, el portaren a Torroella, que aviat semblará l' Hospici ont cercan refugi y alberc tots els candidats desnonats y carbassejats en altres llocs.

La candidatura del senyor Fournier anirá a fons com la del senyor Murúa. Abdós son candidats a la derrota.

**

Ni el senyor Fournier coneix el districte de Torroella, mes que per la Geografia que cursá a l' Institut ni cap elector d'aquí s' havia enterat fins avuy qu'en el Jutjat d' Arenys hi havia un senyor anomenat Juli Fournier.

Aquest mutú desconeixement no es una circumstancia molt favorable ni un motiu molt propici a les simpaties generadores de la confiança que deu inspirar tot candidat a llurs electors.

Del senyor Fournier no coneixém ni la filiació política, ni els seus propósitos, en relació a la defensa dels interessos nostres; no sabém ni d'ont vé ni aont vá; es un de tants senyors que volen fer carrera política y tenen la dèria d'esser diputats, els uns perquè vesteix l'investidura parlamentaria y altres perquè saben qu'el càrreg de diputat es el graó o escambell pera enlairarse.

El senyor Fournier se presentarà ab el carácter de conservador....!

Els qui han suggerit al respectable jutje d' Arenys l'idea de presentarse candidat per Torroella, li haurán aconsellat que adoptés la

etiqueta conservadora, creient sens dubte qu' en el districte predominava l' element conservador, pel fet d'haverlo representat durant mol temps 'el Comte de Serra, qui formava en les rengleres del partit conservador.

Els qui tal creuen sofreixen una grossa equivocació, que convé desvaneixer pel bon nom del districte y pel bé del senyor Fournier a qui han enganyat, fentli veure que nostra comarca es conservadora en el sentit polític que's dona a tal qualificació. Aquí no ha existit mai el partit conservador y si el Comte de Serra, canovista avuy, silvelista l'endemá, villaverdistista després y maurista darrerament sortia diputat, no ho era per la forsa dels vots conservadors, sino per la dels robertistes, dels amics personals, dels cacics, qui ajudant an en Robert, defensaven llur cacicat en els poblets y vilas.

¿Volen una prova palesa de qu'en el districte de Torroella no hi han conservadors? Quan en Maura doná la quefatura del partit de la provincia an el Marqués de Robert, aquest convocá a tots els prohoms dels vuit districtes electorals qu' integran nostre provincia, pera organitzar el Comité provincial. Se constituí aquest organisme polític, figurant en el mateix representants dels districtes de Figueras y La Bisbal, eminentment republicans, del d'Olot, de tradició carlina y de tots els altres, llevat del de Torroella, que tenia diputat conservador, qui no pogué trovar entre 'ls incondicionals amics, un que's prestés a fer el sacrifici de dirse conservador.

El núcli mes sá y de major forsa dintre el grupu robertista estava format pels tradicionalistas, en sa majoria petits o grossos propietaris de pagés qui, visquent en els poblets, ab contacte directe ab llurs conveins, disposavan d'una influencia electoral inmensa. Aquest núcli era la base ont radicava y s'apoiava tota la forsa del Marqués de Robert. Y ab aquets elements no cal que hi conti el senyor Fournier, perquè amarats de catalanitat desde el gloriós moviment de Solidaritat, s' han posat resoltament al costat del digne diputat catalanista, D. Josep Torras Sampol.

**

Per altre part, el districte no creurá, com tampoc creiem nosaltres en las ideas conservadores del senyor Fournier y pensarà ab raó y fonament qu' el senyor Fournier es un candidat canalejista, disfressat de conservador. Abona tal suposició o sospita, que la noticia oficial

de la presentació de llur candidatura l'hagi donat un periòdic ministerial, com es *La Lucha*, de Girona. Si la candidatura Fourier hagués sigut netament conservadora, el públic n'hauria hagut esment per una nota de *La Época* de Madrid, o *La Vanguardia*, de Barcelona.

Formada aquesta convicció, arrelada aquesta creencia en l'anim dels electors del districte, an el senyor Fournier, si persisteix en la presentació de la seva candidatura, li espera la més espantosa de les *débâcles*. Aquest districte, si no s'hi trova un conservador, políticament parlant, per remei, es socialment conservador de soca-arrel. Y aquets elements socialment conservadors, que constitueixen la majoria del districte, no poden sentir parlar de les tendències anticlericals del gabinet Canalejas ni de las orientacions socialistes-latifundioses de son president.

Examinada la candidatura Fournier, resulta *canera* de cap a peus. Representa tantsols una imposició del govern. Aquest caràcter la fa odiosa y antipática, y es un signe de la derrota que li espera; doncs com diu en Pol, de *La Veu*, quan les campanes tocan a somatent contra 'l govern centraliste, tocan a gloria y a festa pera Catalunya.

Albol.

De Crespiá

Sr. Director de L'AVENÇ DE LA GARROTXA.

Volgut Director: La meva ploma corria esvarada sobre 'l paper empesa per la forsa d'un parell de bous peressosos, omplint quartilles y mes quartilles, relatant lo que fou d'aquesta poble el día de la tira tan coneguda per la seva dolcesa y ferne ofrena als llegidors d'aqueix *setmanari*, quan de sobte, recordo havia contret envers ell un sacratissim deute, deute que necessàriament devia pagar si no volia ferme mereixedor del titllat de desagahit, majorment quan els seus fundadors tingueren la germanívola deferencia de comunicarme á corre-cuita 'l seu naixement.

¡No l'havia saludat encare! Aquí la ploma restá quieta, totes les forses no l'haurien moguda, precis es doncs, qu'encapsali aquestes ratlles tot saludantlo ab la expressió nascuda en el tons de la meva ànima: ¡ben vingut sigas AVENÇ DE LA GARROTXA! Sí, una y mil vegades ho repeteixo, ja no individualment, sino en nom de la Comarca; car estic segur qu' en aquestos moments, tots, ben tots, uneixen la seva veu en aquest crit de: ¡Visca L'AVENÇ DE LA GARROTXA, Visca Catalunya y avant!

Jo, lluitador incansable, á mida de les meves forses' pera assolir les nostres reivindicacions; jo, lluitador fervent per tot lo que signifiqui avenç y progrés, trobava un buit en mitj de nostra feconda Comarca, fins m' en planyia y tot, y avuy vosaltres heu vingut á cubrirlo, qu'es lo que m'acohorta.

Rebéu també la meva mes franca felicitació y la faig mes extensiva, per la tan encertada direcció com orientació que sabéu donarli.

Vosaltres tal vegada, com jo mateix, n'exiren crucificats... ¡qué importa! els drets y debers del home mancomunats á la patria ho exigeixen; per aixó no desmayeu; si la present generació no ho agraeix, pensém y aquí del nostre coratge, ho farán els esdevenidors. Sols es un deute que tenim contret; per aixó, sense eufemismes de cap mena, rebém á tothóm y á tothora ab els brassos ben oberts si de bon cor s'apropen á nosaltres y para 'ls quins no frueixen aquest sentiment, compadexemnos d' ells, al ensemps girém cara de tres-deus en aquells que tot dientse catalanistes, burinen á tall de

corc inmond el ja tan enlairat casal ab l'intent de que s'escampi per les immensitats enllotades.

Tornanthi, doncs, ab la fira, fou mes concoreguda de lo que 'ns imaginavem. De bon cor dono grans mercés á tothóm y d'un modo particular als banyolins qu'ho feren de bó de bó, ¿Veritat que molts dels visitants hi trobaren de menys alló de deu anys enrera? Tot y la gran gentada, duranl el dia no 's registrá incident que mereixi esmentarse; es alló... sóm catalans y prou.

No puc dexar la ploma sense felicitar avans als nostres dignes representats de la provincia per son reconegut triomf ¡Visquen nostres Diputats!

JOSEP GALLOSTRA.

Crespiá, 8-3-910.

DESDE LA LLAR

—Ja, ja, ja, ja!.....

—Mira aquell, com riu tot sol.

—Ja, ja, ja, ja!.....

—Ep, mestre, ¿se pot saber qu'es lo que 't fa riure tant?

—Ja, ja, ja, ja, ja!.....

—Quan acabis, avisa.

—¿Que no heu llegit aixó que diu *Las Noticias*? En Torras tindrà un contrincant que 'l farà tremolar; ja cal que 's prepari. Cristina, y quin enemic mes temible!

—Jo ja ho havia llegit á *La Lucha*.

—¿Perqué no ho deyes? Sino qu' ab tú ja se sab; sempre tan callat á pesar de ser tan... regidor.

—Veyám, diguéu ¿qui es el *papu*?

—Ja us ho diré jo: es don Juli de Arenys de Mar, aspirant á conservador, á l' acta de diputat per Torroella y.... ¿sabéu á que més?

—¿A una cartera? ¿A una magistratura?

—No; á la *gendretura* del governador de Barcelona.

—¿Ab que 's menja aixó?

—Vol dir qu' aspira á la blanca má d' etc. etc.

—Justa, le fusta, que diu en Saguer.

—Si que n'aspira de coses!

—Mes qu' una máquina pneumática.

—¿Sabéu si te rals?

—Diuen que no.

—Doncs si don Juli es conservador á seques que 's prepari. perque 'ls electors li donarán un juli....

—Oh, *alto, alto*; diuen que ja 'n comprará de vots.

—¿Sense diners?

—Ab especie; donará un grapat d' admetlles d'Arenys per cada vot.

—Si ho fá, tindrà 'l vot de tota la maynada de casa.

—Y el de la meva dona, que també es mes llaminera....

—Per llaminé 'l burro de casa.

—¡Mira, mira, si se 'n podén comprar de vots.

—Jo créc, per xó, que desistirá ¡fará com aquel d' «Espanya, qu'encare llaura ab arado romana».

—¿Vols dir que ho farà?

—Jo be hi estic.

—¡Ay, pobra maynada!

—¡Pobra dona!

—¡Pobre burro!

ENDEVINAM.

Una visita

Eren les nou del vespre; estavem celebrant alegrement l'arribada *dels nuvis de la casa*, quan uns plors desgarradors exits del cap-d'avall de la escala, 'ms cridaven l'atenció poderosament.

Escoltém; els plors s'apropen.... y sentim que algú truca a la porta de la «Unió». Obrim. Entren la Fé y l'Art plorant amargament. Els de la *dreta* de la llar ofereixen cadira a la primera; els de la *esquerra* conviden al segón.

—¿Qué hi há, qué voléu?—els pregunta nostre Director, tot posantse les ulleres.

L'Art va contestar:—Venim a n'aquesta Redacció perqué 'ms diguin si té mes rahó de plorar la Fé o jo ab lo qu'está passant a Santa Maria.—

—Si, perqué si la vila no vol donar diners per reconstruir l' altar Major, ningú 'n surtirá més perjudicada que jo—va replicar la Fé.

—Aixó ray; per fer un altar ab pocs diners s'arregla; però la empastifada de parets qu'están fent es una cosa que no tindrà remey. ¡Tant bé qu'havia fet el foc ab deixar la pedra sense guix! ¡y quina mala sombra!—va contestar l'Art.

El Director els hi va dir:—Está hé; demá de bon dematí, aixís qu'obrirán la Iglesia la Redacció en pés anirá a veure lo que fan, y segóns sigui, fallará sobre qui té mes rahó de plorar.—

A primera hora del día següent varem trovar un escolá qu'obria la porta y varem preguntarli avants d'entrar.

—Escolta minyó, ¿qu'es gaire bonic, lo qu'arreglen aquí dins?

Y rihent, y casi sens'escoltarnos, exclamá:

—É *mé llecccicig!*....

Y en efecte:

L'Art tenia rahó.

La gana d'una reina

—Tot aquell animalot!

—I encare prou no'n tenian.

—Viva Déu, se menjarian un bou, ab banyes y tot.

(D'El Castell dels tres Dragóns).

Sa gràciosa Majestat la reina Guillemeta o *Guillemina* d' Holanda, temps enrera va estar greument malalta, fins al punt de perillarli la existencia.

Alguns cronistes indiscrets, passada la malaltia, varen revelar que 'ls trastorns experimentats per la reina foren deguts a un desor-

dre en el menjar; la jove reina d'Holanda no menja, devora; la pota de xay y el filet de varella cuit a l'inglesa son sos plats predilectes.

Respecte a sa fam, heus aquí lo qu'escribia un de sos metjes:

«Per lo qu'he pogut observar en l'ambient immediat a la reina, no podrá guardar sa salut molt temps perqué menja y beu tan bárbarament, que 'l mateix Gargantúa s' hauria espatant davant dels menjars que cada dia li serveixen.»

Lo que hi ha de veritat es que la taula está sempre parada; els plats s' hi cambien ab espantosa rapidesa.

De bon-dematí pren café ab gran quantitat de «pumpernickel» (pá negre ensucrat), tallat en llesques fines molt untades de mantega.

A les deu formatje a la crema, pastels calents y un o dos gots de vi negre dols.

A les dues un bon dinar.

A dos quarts de cinc thé a la russa ab sandvichs.

A les vuit un d'aquest suculents sopars mes propis del dinar de casament d'un ricatxo que a la taula d'una reina.

A les deu vi ranci y borregos.

Desde llur casament, pera ser agradable a son marit, la jova sobirana ha umplert els cellers de xampany, borgonya, tokay y altres vins deliciosos, als quals tothóm hi fá honor.

Quan la reina d' Holanda va de viatge, 's cuida tan bé com en son castell real y es probable que tingui la mateixa gana.

Un vell gentil-home, que va tenir l' honor de viure en el mateix hotel que la Guillemeta y sa mare, quan teren el darrer viatge a Suissa, ab motiu d'aixó, va fer grans revelacions.

«Molt dematí, casi cada día, esperen dos landós a la porta del hotel y desde 'ls nostres balcóns no tardém en veure a la jova Guillemeta, ab son trajo blanc y son gran capell florentí, acompanyada de sa mare, mes grassa encare qu'ella. Pugén en el primer carruatge, en tant que dues o tres dames y un senyor s'acomoden tan bé que poden en el segón, entremitj de molts cistells y paneres. Y marxén per tot el día. Al punt de les sis tornen els carruatges, y la jova reina, sense esperar a que la ajudin, baixa alegrement del cotxe, y va á contondres immediatament ab la petita societat reunida a la terrassa.

—Vostra Majestat ¿torna contenta de la excursió? li pregunta algú. ¿Qué pensa de nostres montanyes y llacs? ¿li han agradat?

—¡Encantada! respón. ¡S'hi está tan bé a Suissa! Per tot s'hi troven fondes proveides de refrescos y menjars! Us asseguro que teniem fam; es la ventatja dels paisos montanyosos: fan venir tanta gana! Miréu com son buides les nostres paneres y aixó qu' hem renovat les provisions dues o tres vegades en les fondes d'aquest pais.

—¿Ha pogut veure bé Vostra Majestat la Dent del Mitjdía?

—¿La Dent del Mitjdía? No, no ho crec. ¿Hem vist la Dent del Mitjdía? pregunta a un de sa comitiva.

—Vostra Majestat s'hi estava d'esquena mentres dinava—li responen—y sé que no li hauria plagut que se la molestés.

Per una vegada no; respongué la reina.— Hem de veure la Dent del Mitjdía; demá hi tornarem y us demano que 'm feu pensar a sentarme de manera qu'aquesta vegada pugui veurho de cara.

(Traducció).

Pera les dones

L'art de la netedat

Tal vegada un delicat somris s'acosta als coralins llavis de mas llegidores aimades al llegir l'epígraf del article.—L'art de la netedat! Prò es que la netedat necessita d'art?—Doncs, sí; tot en la vida té 'l com i per qué: tot lo seu mèrit; tot les regles propries.

Vegis, sino, un detall. En la major part de les cases es neteja ab espolsadors; espolsadors a les portes, cops d'ells a les cadires, finestres, mobles. Aixó es netedat? Res mes lluny de serho; els espolsadors sols fan que la bruticia cambi de llcc; la pols, treta d'un puesto, es posa a un altre; els microbis s'espargeixen i espavilen; y quant al final del treball, la dona que l'ha feta, cançada i suada, tanca satisfeta les portes de les finestres i balcons, pot restar segura de que... no ha fet res, doncs ha deixat exactament la mateixa pols que hi havia, sols que en diferents llocs i volant per l'atmosfera. Heusaquí explicat, a la lleugera, el perque té l'art llur.

Els espolsadors deuen mirarse ab menys familiaritat i ab mes temor. Sols deuen ferse servir pera espolsar les cadires de tapisos, i aixó, treientles previament al aire lliure, a fi de que la pols efectivament s'eclipsi, evitant, així, de que reposi demunt d'altres mobles.

Les portes s'han de netejar ab un drap, fregant suauement; d'aquesta manera es treu de vritat la pols; les taulas i mobles de fusta, deuen fregarse ab un altre drap aixut o bé lleugerament mullat ab oli fregit, es a dir desnaturalizat de tot germen.

Els cortinatjes s'han de respallar, els marbres i pedres tenen d'esser netejats ab un drap mullat ab aigua bullida (neutra de microbis) i les rejoles escombrades ab una escombra llarga o respall als que s'hi embolica avans una bayeta grossera, rasposa. L'escombra es te de mirar ab tant de recel com els espolsadors o corretjas.

En fi: l'art de netejar es conclou ab aixó: *No es neta la dona que molt neteja, sino la que poc embruta. Evitem la pols, que porta l'origen de totes les plagues pera la salut. La netedat te d'esser poc sorollosa; y sobre tot: **Treieu la pols fregant, no la cambiéu de lloc.***

NOVES

LOCALS

Rectificació.—En el article *Una Escola* insertat en la segona plana del número anterior, hi ha una errada d'impremta que convé rectificar. La primera paraula que diu *Mestres*, ha de dir *Mentès*. Queda complagut el senyor PERRE.

Y aquí dió fin el sainete....—Per ordre del Jutjat d'Instrucció del Partit, s'ha notificat als senyors don Fracesc Hostench y Romani, don Vicens Laqué y Carbonell, don Josep Puigdemont y Coma, don Jaume Coll y Monvert y don Pere Puig y Ballester l'alsament de la fiança personal que varen prestar pera garantir la llivertat provisional dels processats d'aquesta vila ab motiu dels successos de Juliol.

El senyor Torras Sampol.—El digníssim Diputat per aquest Districte, don Josep Torras Sampol, el diumenge al vespre arribá de Serinyá, haventnos cabut la satisfacció de tenirlo en nostre companyia fins al dimars al matí que 's despedí dels nombrosíssims amics que té a Banyolas per anar a rependre 'ls trevalls del seu despaig.

Per boca d'ell varem saber qu'ha designat el dia 27 d'aquest mes, qu'es Pasqua florida, com a fetxa definitiva pera la celebració de la Conferencia que donará als seus electors al objecte d'esposalshi les seves gestions en la present legislatura.

Donada la seva trascendencia, l'acte, que's verificará en el Teatre Vila, será solemníssim y sumament concorregut, per lo qu'advertim als amics que procurin ser puntuals si no volen exposarse a no poder entrar en el local.

L'endemá el senyor Torras anirá a Cornellá, ahont l'acompanyarém alguns admiradors, aprofitant la ocasió de ser la Festa major d'aquell poble.

Salvador Masgráu y Cordomí

Negocia 'l cupó Interior 4° y Amortizable 4°, venciment 1.er d'Abril vinent.

Ordres.—Pel senyor Bisbe d'aquesta Diócesis, han sigut conferides ordres sagrades, als següents ordenandos, vehins de Banyolas:

Tonsura y menors: don Josep Esparch Saus, don Joan Pujolar Bruñol y don Pere Bonet.

Diaconat: Mossén Josep Comerma Vilanova; Mossén Joaquím Grabalosa Sala y Mossén Salvador Pujolar Bruñol.

Nostra enhorabona a tots ells.

Un boig lliure.—A la tarda del dilluns passat el nostre estimat company en Joan Malagelada, qu'en companyia de don Joaquím Riera passaba pel passeig circular de l'Estany, sigué agredit per un dement nomenat Jaume Daranas, qu'hauria mal-posat al nostre amic si no haguessin evitat el cop 'els nervuts brassos dels senyors Malagelada y Riera.

Per ordre del Jutje l'agressor quedá detingut, essent després conduit al Manicomí de Salt.

Obituari.—El dimars passat va morir repentinament, la vehina del carrer de Santa María, Agna Vila, viuda del cerreller Enric Boadella.

En el mateix día també va deixar d'existir, el conegut negociant en bestiar cavallar Joaquím Canals (a) *Senadó*.

Rebin ses respectivas families l'expressió de nostre condol.

El Passeig de la Industria.—El divendres varén comensarse les obres del rebaixament del terreno immediat á n'aquesta important via, quina millora contribuirá sens dupte á que encare s'hi aixequin mes edificis dels qu' actualment s'hi construeixen.

Enhorabona.—La doném, molt coral, als joves senyors Tomás García, Lluís Castanyer, Martiriá Siqués y Benet Pol per haver redactat en catalá les targetes d'invitació á la hora de vetlla dels joves solters *fills de la vila*, en la funció de les Quaranta Hores.

Cambi de residencia.—Ha trasladat el seu domicili á Barcelona, el regidor d'aquest Ajuntament y conegut pianista don Manel Vila y Palmada.

El mercat del Ram.—A pesar d'haverse presentat un día rigol, l'afluencia á n'aquet mercat no va desdir gens de la d'anys anteriors, essent com sempre, un mercat ab honors de fira.

Les parades de palmes á la plassa y les de tortells á les portes de les fleques; confiteries y á les taulas de la plassa, eren altres tantes notes, característiques de la diada.

A la tarde, l'aixerida *padrina* de pagés regressava contenta á sa llar, ab el cistell curull de tortells, pera ferne ofrena als bordegrassos de l'heréu que ja l'esperaven per preguntarli si estava bona.

Casament.—Ab gran solemnitat va celebrarse á la Iglesia del Monestir el matrimoni de la gentil senyoreta Jacinta Mateu y Durán ab el simpático jove Emili Massallera y Caula.

Rebin els contrayents y ses families la nostra enhorabona, desitjántioshi llargs anys de prosperitat.

La festa dels Dolors.—Lo qu' en els demés anys donava color á la diada, qu'era la professó de la nit, aquest any ha faltat per haverse destruit tot lo de professó, menys la Verge, ab l'incendi de Santa María. Llevat de les funcions relligioses, enlloc més va notarse senyal de la tradicional festa.

Farmacia de torn.—Avui correspon estar oberta la de D. Josep Alsuis, Girona, 9.

A pagar!—Aprovat per la Superioritat el repartiment de consúms dels veíns d'estrarradi, avui 's comensará la cobrança del primer trimestre en l'administració de consúms.

Mandra de regidors.—Per no haverse reunit número suficient, no pogué celebrarse 'l dijous la sessió ordinaria de primera convocatoria.

Ahir devia tenir lloc la de segona, quin extracte no podem donar per manca de temps. Si hi ha algún acord important, el publicarem en la vinenta edició.

De la comarca

Un suscriptor de Serinyá ens escriu que la rebuda que 'l poble tributá al diputat Sr. Torras Sampol, fou un acte de simpatía envers la persona d'aquet, acudint á rébrel á la carretera tot lo més granat de la població, á pesar del mal temps que feya. De la visita, tothóm ne va rebre la impressió que 'l Sr. Torras, obtindrà una nodridíssima votació en el poble de Serinyá.

Ha mort á Girona el Reverent Esteve Llorens, Rector del vehí poble de Centeys. Feya 25 anys que residía en aquet poble, á satisfacció dels seus feligresos. D. E. P.

Plat de la setmana

Tenca fregida

Prepararás un adob compost d'un gót de

aigua, un de vinagre, sal, pebra herbas finas picades y bon oli; s'hi deixen les tenças partidas de llrc a llarc per espai de dues hores, y 's treuen per enferinarlas, fregirlas y servilas ab una guarnició cerfull y julivert fregit.

Postes—Crema de Vainilla

Farás bullir un porró de llet y una mica de vainilla fins que la llet sigui ben perfumada, que la treurás del foc y afegiran sucre.

Tirarás en una plata sis rovells d'ou y un de sencer, batentlos be junt ab la llet y pasantho pel colador ho posarán al plat, fen espesir la crema ab el bany María.

Registre Civil

Inscripcions verificades desde

1 dia 11 al 17 del present mes.

Naixements

Clara Verdguer Bramon, filla de Salvador y Llucia; Tresa Prat Turró, filla de Josep y Carme; Jaume Teixidor Iglesias, fill de Pere y Carme.

Defuncions

María Gracia Rovira y Morgat, religiosa 47 anys a causa de lesió de cor; Agna Vilá Torrent, viuda de 56 anys, miocarditis; Joaquím Canals Carreras, casat de 46 anys, cirrosis hepática.

Matrimonis

Dolors Pla Poch ab Jascinto Sarquella Casas; solters.

Francisca Juncá Oliveras ab Martí Planas Mayolas, viudos.

Jascista Mateu Duran ab Emili Massallera Caulas, solters.

Mercat de Banyolas

Dia 16 de Mars de 1910

Blat.	de 20'00 á 20'50	ptas. qtra.
Mestall.	> 18'00 á 18'50	> >
Ordi.	> 00'00 á 00'00	> >
Civada.	> 8'50 á 9'00	> >
Blat de moro.	> 13'00 á 13'25	> >
Fabes.	> 14'00 á 14'50	> >
Monjetes.	> 25'50 á 26'00	> >
Fabons.	> 16'00 á 16'50	> >
Vesses.	> 15'00 á 15'50	> >
Llobins.	> 0'00 á 0'00	> >
Mill.	> 00'00 á 00'00	> >
Pañis.	> 00'00 á 00'00	> >
Fajol.	> 00'00 á 00'00	> >
Alls.	> 1'50 á 1'75	> forc.
Ous.	> 0'95 á 1'00	> dna.
Oli.	> 13'50 á 14'50	> mallal

DALMÁU CARLES Y COMP.—GIRONA.

Gran Hotel del Comers

Carrer Albareda, núm. 5.--GIRONA

Propietari: D. Antonio Vallvé Serra

Corresponsals en las principals Fondas d'Espanya

Aquesta espaciosa FONDA, situada en la part plana y central de l'immortal ciutat, té 50 habitacions ab tot el confort modern, amobladas ab el gust y llimpiesa que requereix un Hotel de primer orde, tinguent además quarto de banys y duxas, llum eléctrica y timbres en totes las dependencias y un caudal d'aiga potable, inmillorable y de reconeguda fama entre 'ls hidròlegs.

Cuina espanyola y francesa
JARDI

MENJADOR D'ESTIU

Se serveix a la carta y cuberts. Aquests desde 2 pessetes per munt.

Abonos mensuals, ab habitacions, desde 100 pessetes

Banquets, Bateigs, Casoris, Lunchs y Refrescos a preus módics y convencionals y en locals especials.

An els turistas, viatjants, jurats, chors, comisions, congressistes y colegials sels hi concedeixen y fan preus especials.

A l'arribada dels trens hi ha omnibus de la casa y cotxes de lloguer, a preus reduïts del **HOTEL DEL COMERS.**

Servei de personal triat

Garage

INTÉRPRETES Y COMISIONISTAS

Xacolats

TORRENT

CASA FUNDADA EN 1780.

Puresa Garantida.

Proveïdors de la Reial Casa.

Premiada en distintintas Esposicions.

CLASES ESPECIALES

Pera colegis y comunitats religiozes.

Especialitat en la fabricació de xacolats fins ab canyella y vainilla.

DESPATX CENTRAL

ESCRIBANIAS, 8.--BANYOLAS

FERRETERIA, QUINCALLERIA Y OBRADORS DE LLAUNERIA

DE

JAUME SAGUER Y BARCELÓ

Plassa Constitució, 1 y Mercadal, 1

Complert variat assortit en ferramentas pera la construcció d'obras, plits metálics, y SOMIERS de tots sistemas, objectes de cuina, cuberts y anivets, teixits metálics, espina y filferro de tots gruixus y tot lo pertinent al ram.

Instalacions pera gas y aigua.

Canal de plom, planxas aplomades galvanisades y de sinc, vidres plans, baldoselles y carburo de calci.

Especialitat en gasometres perfeccionats y llámparas portatils.

Administració de las aigas potables d'aquesta vila.

PREUS ECONÓMICS.

Tenda LA CONCEPCIÓ

JOAN PUJOL

TURERS, 8

GRAN ASSORTIT DE PERFUMERÍA

BICICLETAS

VENDA DE CICLES, ACCESORIS, PESAS DE RECAMBI Y REPARACIONS

JOSEP FIGULS

BANYOLAS

Preus exageradament económicos

FÁBRICA DE ANISSATS,

LICORS Y VINS DEL PAÍS

Fills de Pere Malagelada

CARRER DE SANTA MARÍA.—BANYOLAS

Taller fotogràfic

TIRATJES DE TARJETES POSTALS AL BROMURO Y ESMALT.

RETRATS-AMPLIACIONS-REPRODUCCIONS Y MINIATURES.

FRANCISCO XAVIER MATEU

BANYOLAS

Se fan tiratjes especials pera qui'ls desitji, enviant solsament els CLICHÉS.

Ampliacions de regalo

D' avui a fi de Maig prop-vinent, les de tamany natural per 25 pessetes se regalarán ab son elegant y artístic encuadrat y corresponent vidre.